

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Octombrie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășuile, în cari li s'a trimis țiarul până acuma.

Administrațiunea țiarului
„Tribuna“.

Sibiu, 15 Septembrie st. v.

Primirea simpatică ce i-s'a făcut d-lui Dimitrie Sturdza în Budapesta a produs, de sine se înțelege, cea mai bună impresiune în cercurile politice române din Ardeal.

Încă demult acum a pătuns la Români din țările coroanei ungare convingerea, că numai trăind în cea mai bună înțelegere Români și Maghiari își vor pute conserva individualitatea națională. Convingerea aceasta a străbătut încetul cu încetul și la frații noștri de preste Carpați, și astăzi foarte mulți dintre cei mai distinși oameni politici ai României lucrează în toată sinceritatea pentru pregătirea unei apropiări între Români și Maghiari. Când, în sfârșit, pentru Maghiari, admit și ei, că Români și Maghiari sunt avisați unii la alții și că pot să vină timpuri, în care ei vor trebui să pună umăr la umăr, ca să-și apere existența și să-și susțină condițiunile de dezvoltare națională.

Cu toate aceste relațiunile dintre Români și Maghiari sunt cele mai rele, cele mai încordate.

Cât îndeosebi pentru noi, Români din țările coroanei ungare, Maghiarii au devenit încetul cu încetul o adevărată plagă. În timpul celor din urmă douăzeci și mai ales în timpul celor din urmă zece ani ei ni-au luat chiar și puțința de a ne apropia de dînșii și ne-au împins spre concetățenii noștri slavi, spre cei germani și spre adversarii lor din cealaltă parte a monarhiei. După experiențele făcute în cei din urmă douăzeci de ani noi nu mai putem avea încredere în Maghiari și sentimentul de conservare națională ne împinge să facem cauză comună cu elementele, care sînt și ele jignite, întocmai ca noi, în dezvoltarea lor firească, pentru-ca împreună să accentuăm mai mult unitatea monarhiei ori să asigurăm, cel puțin, caracterul poliglot al statului ungar. Sîntem dar' puși în conflict cu poporul maghiar și conflictul acesta va trebui să devină cu desăvîrșire acut îndată-ce dintr'o parte ori dintr'alta s'ar face vre-o încercare fie pentru mărginirea, fie pentru lărgirea drepturilor de independență ale regatului ungar, deoare-ce noi vom pune toate puterile noastre în serviciul acelor, care vor voi să mărginească aceste drepturi, căci unitatea monarhiei este pentru noi o mai bună garanție de dezvoltare națională ca independența Ungariei.

Cu totul alta e pozițiunea fraților noștri de preste Carpați. Conflictul, care există între dînșii și Maghiari, nu sînt atât de grave, ca să nu poată fi înlăturate, mai ales când puternice resoane de stat o cer aceasta. După-ce în virtutea acestor resoane de stat au stabilit cele mai bune relațiuni cu monarhia noastră, vrajba dintre România și Maghiari le vine și lor, îi vine și cabinetului din Viena, îi vine poate chiar și cabinetului din Berlin ca un fel de băț în roatele carului. Tot resoanele de stat cer dar', ca vrajba aceasta să se curme, ceea-ce sub presiunea actualii situațiuni din Orient se poate ajunge mai lesne ca până acum.

Și dându-ne seamă de toate împrejurările, credem și sperăm, că se va și curma vrajba, o sperăm aceasta mai ales în virtutea împregiurării, că dl Dimitrie Sturdza a venit la Budapesta cu oare-care încungiur, pe la Viena și Berlin.

Le vom fi foarte recunoscători oamenilor politici din România, dacă vor obține acest succes, căci prin el nu vor fi creat și nouă, Românilor din țările coroanei ungare, o pozițiune mai bună ca cea de astăzi.

E de sine înțeles, că stabilirea bunelor relațiuni între România și Ungaria nu poate să schimbe relațiunile noastre, ale Românilor din țările coroanei ungare, față cu actualul guvern și față cu concetățenii noștri maghiari: noi vom combate și mai departe acest guvern, și vom continua lupta de apărare față cu societatea maghiară. Vom pute însă să urmăim lupta aceasta cu mai multă îndrăzneală.

N'am cerut nici odată, ca frații noștri de preste Carpați să ne spriginească în lupta, pe care o susținem pentru dezvoltarea noastră națională, și le sîntem recunoscători, că au avut — în genere — tactul politic de a nu se amesteca în afacerile noastre. Sîntem noi destui oameni, ca să ne putem susține față cu un adversar atât de nesocotit, cum sînt Maghiarii. Cu toate însă că nici n'am cerut, nici n'am primit vre-odată spriginire dela frații noștri, am fost bănuși de Maghiari, ba, ceea-ce e mai rău, chiar și de unii dintre aceia, cu care voim în toată sinceritatea să facem cauză comună.

Nu numai în cercurile politice din străinătate și din Viena, nu numai în cercurile politice slave, cărora aproape numai din țările maghiare ori din cele plătite de Maghiari le sîntem cunoscuți, ci chiar și în cercurile Sașilor, care ar pute să ne cunoască din propria lor intuițiune, sînt oameni, care stau la îndoială asupra lealității stăruințelor noastre politice. Astfel nu numai că nu sîntem întimpinați cu destulă încredere din partea acelor, cu care dorim a face cauză comună, nu numai că sîntem condamnați la un fel de izolare, ci foarte mulți consideră nedreptățile ce ni se fac din partea Maghiarilor drept nise acte de legitimă apărare, impuse de resoanele de stat.

Stabilindu-se odată bunele relațiuni între Maghiari și frații noștri de preste Carpați, va trebui să străbată, în sfârșit, pretutindenea convingerea, că sînt nise adevărați calumniatori aceia, care pun la îndoială lealitatea noastră, că nu căutăm decât aici între concetățenii noștri aliați contra Maghiarilor și nu dorim decât întărirea monarhiei, care este cea mai bună garanție pentru dezvoltarea noastră națională și cel mai firesc razim al întregului neam românesc, că nu ne luptăm contra Maghiarilor decât fiindcă ei slăbesc monarhia aceasta și își consumă cele mai bune puteri, spre a ne jigni în dezvoltarea noastră națională.

Atunci apoi, după-ce va fi străbatut convingerea aceasta, vom fi întimpinați cu

mai multă încredere și vom pute să dezvoltăm mai multă energie în lupta noastră de legitimă apărare, fără-ca să ne temem că le vom crea greutăți fraților noștri și fără-ca lumea să se mai întrebe:

„Ce voiesc oamenii acestia?“

Încă odată dar': le vom fi foarte recunoscători bărbaților de stat ai României, dacă vor curma vrajba cu Maghiarii; ear' cât pentru noi, de interesele noastre să nu se preocupe, căci, încă odată, — sîntem noi destui oameni, ca să ne răfuim cu Maghiarii și mai sînt și alții, care au interes de a-i aduce la reson.

Dacă însă sîntem drepti și nu cerem ca de dragul nostru frații noștri de preste Carpați să trăiască în vrajba cu Maghiarii, care ne sînt dușmani, sîntem siguri, că tot atât de drepti vor fi și frații noștri și vor înțelege, că nici noi nu ne vom face de dragul lor prieteni ai Maghiarilor, câtă vreme vor fi dușmani ai noștri.

Vorbind, în numărul dela 23 Septembrie despre petrecerea d-lui Sturdza la Budapesta, oficiosul „Nemzet“ scapă câteva vorbe, din care s'ar pute trage concludsiunea, că noi Români din țările coroanei ungare sîntem de vină, dacă până acum relațiunile dintre Ungaria și România au fost încordate.

Nu se poate ceva mai neadevărat ca aceasta.

Adevărul este numai, că Maghiarii sînt urgișiți în România, fiindcă ne jignesc pe noi în dezvoltare, și urgișiți vor și fi, câtă vreme noi ne vom plînge de greutățile, pe care ni le creează. Nu trebuie să-și facă Maghiarii iluziunea, că vor pute să câștige vre-odată altfel decât prin noi simpatiile fraților noștri, și dacă pun oarecare preț pe iubirea lor, trebuie înainte de toate să câștige pe a noastră. Oamenii de stat ai României, — dovadă trecutul lor, — sînt însă cu mult mai chibzuiți, decât ca să se conducă în atitudinea lor politică de simpatii și aversiuni, care sînt trecătoare, și atunci, când cer resoanele de stat, ei fac cauză comună chiar și cu aceia, care le sînt urgișiți Românilor. Nici un om de stat român n'are să consulte simpatiile generale, ci totdeauna numai și numai interesele țării sale.

Nu e cu toate aceste mai puțin adevărat, că este grea pozițiunea omului de stat, care pentru resoane de stat se pune în conflict cu sentimentul public. Numai un om cu popularitatea d-lui Ioan Brătianu putea să îndrăznească a stabili bunele relațiuni cu Austro-Ungaria, și numai un om cu autoritatea d-lui Dimitrie Sturdza,

Foia „Tribunei“.

Păcală în satul lui.

— Poveste. —

De

Ioan Slavici.

(Urmare.)

Diua următoare își luă Păcală rămas bun și plecă ear' acasă.

Și cum mergea pe drum și cum se simțea așa încărcat de bani, cum nu mai fusese nici odată în viața lui, își puse tare și cu adevărat de gând, că de aici înainte nu mai vișcă nici la dreapta, nici la stînga, ci merge drept înainte, nu mai umblă cu minciuna, nu mai caută să tragă folos din partea altora, nu! nu! nu! — ei se face om ca toți oamenii, care vreau să aibă obrazul curat, se astîmpără, se pune în rînd cu fruntea satului.

Numai dacă n'ar fi fost la mijloc muieroa cea harnică!

Ea, sormană, nu mai avea astîmpăr, și par'că i-se răsturna casa în cap, când se gândia, că proorocul a rămas în paza ei. — Nu poate că Doamne ferească ce! — dar' muierile sînt fricoase și nu prea se simt bine, când se află aproape de nise lucruri cum era pielea lui Păcală.

Ea făc dar' ce făc și-și trimise bărbatul ear' la pădure, apoi, după-ce rămase ea singură, puse, ca muier harnică ce era, furca în brâu și porni în urma lui Păcală și grăbi și alergă, ca să-l ajungă și să-l întrebe, ce are să facă și cum se dregă, ca să facă din pielea pielea ca toate pieile și să-și iee darul proorociei?

Păcală, de! — ce să facă și el?! — De pagubă se ferește omul, dar' de câștig nici odată: mai luă și dela femeie șapte pungi, îi spuse, că n'are decât să opărească pielea cu apă de isvor străcurată prin o sită deasă, și își urmă calea ca și când nimic nu i-s'ar fi întemplat.

„Acum țeu că mă fac om aședat, încât o să ajung chiar vornic în satul meu! — grăi el după-ce sosi acasă.

Se și făcu.

Își zidi, Doamne, o casă frumoasă de nu mai era în tot satul ca ea a lui, — coala cu pridvor aședat pe stîlpi și cu cerdac mare, — își cumpără pământuri, car cu patru boi, cal de călărit, vacă cu lapte, oi de prăsilă; — în sfârșit, — toate câte se cuvin la casa unui om cu dare de mână, toate erau la casa lui Păcală.

Și nu era în sat om mai aședat ca Păcală. Numai oamenii din satul lui dacă n'ar fi fost tocmai așa de proști cum erau!

Vedînd cum zidesce Păcală, cum cumpără, ear' cumpără și tot cumpără, cum dă mereu,

fără-ca să iee, vecinele începură să șoptească între dîsele și sătenii doteră cu socoteală, că va fi avînd mulți bani Păcală, și că banii acestia îi va fi găsit undeva, îi va fi căpătat ori îi va fi luat dela cineva. Destul, că voiau să scie, de unde are Păcală banii.

„Măi Păcală, — îl întrebă dar' unul dintre oameni, — dar' tu de unde ai atîta spurcăciune de ban, de tot dai, tot dai și nu mai sfîrșesci?“

Păcală șede în cerdacul casei cu pipa în gură și privia la carul cel cu patru boi, care intra în curtea cea largă și plină.

„De unde am atîta ban? — respuse el. — De unde păcatele mele aș pute să am, dacă nu din prețul moșiei, pe care am vîndut-o?“

„Ce moșie, măi Păcală, că tu n'ai avut moșie?“

„Apoi vorbă?! Dar' pielea junincei a cui a fost, măi?! N'a fost a mea? Asta mi-a fost toată averea: am vîndut-o și am luat bani, ca să-mi fac altă avere în locul ei.“

„Atăți bani pentru o piele de junincă?“

„Măi, dar' greu mai ești la cap! — grăi acum Păcală, care ținea să nu mai umble cu minciuna. — Nu înțelegi tu, că juninca aceea era junincă de prăsilă? Dacă o mai țineam, făta și vițelul creșea și el și se făcea vacă și aveau două vaci, și două vaci fătau doi viței și se făceau patru vaci, ear' din patru vaci se fac

opt, din opt șese-spredece și cu timpul o întreagă cireadă de vite. Așa se face socoteala, când mergi la țîrg și scii, cum să-ți vină marfa. O avere întreagă nu se vinde numai eac'asa!“

Omul dete din cap, și doteră din cap și se puseră pe gînduri toți oamenii din satul lui Păcală.

Aveau și ei vițele de prăsilă. De ce adevărat numai Păcală să-și vîndă pielea cu preț? de ce să fie ei mai proști ca dînsul? de ce să deie ei o avere întreagă pentru un preț de nimic?

Se puseră dar' degrab, își tăiară cu toții junincile de prăsilă, mîncară, cât putură, din carnea lor, ear' pieile le duseră la țîrg să le vîndă și ei, cum a vîndut Păcală pe a lui.

Numai că nu se nimerese totdeauna, și nu sciu toți oamenii să-și vîndă marfa ca Păcală.

De geaba spuneau ei, că pielea e piele de junincă de prăsilă, căci nimeni nu voia să le deie prețul, la care rîvniau, și s'au întors ca vai de ei acasă.

Vai de ei! — dar' vai și de Păcală!

Când se vedură și cu paguba, și cu batjocura, oamenii se adunară earăși, se sfătuiră și tot se sfătuiră între dînșii, că ce să facă și ce să dregă, ca să scape de Păcală, fiindcă nu mai rămănea nici o îndoială, că-i va prăpădi pe toți, dacă va mai rămănea cu țile.

putea să-și permită luxul de a se opri la Budapesta, ca să schimbe câteva vorbe bune cu dușmanii noștri, și aceasta numai fiindcă se întorcea din Berlin și din Viena și fiindcă situațiunea e precum este. E, recunoaștem, și noi, grea pozițiunea, pe care și-o creează față cu țeara actualul guvern român și pozițiunea acestora grea și se creează prin aceea, că noi suntem agitați de o adâncă și legitimă nemulțumire, față cu care frații noștri nu pot să rămână indiferenți.

Și foarte fericiți am fi, dacă ni-ar fi dat să le facem fraților noștri serviciul de a ușura pozițiunea actualului lor guvern, a căruia politică o aprobăm.

Nu ni-e dată însă puțința de a face aceasta.

„Nemzet“ constată, că e bine, ca Maghiarii și popoarele din Orient, în cazul acesta Români, să se cunoască unii pe alții. Căstigă și unii și alții:

„Căstigăm noi, — urmează oficiosul, — deoarece atât în ceea ce privește pozițiunea noastră, cât și cu privire la bărbații noștri conducători, cunoștința mai de aproape este în favorul, ear' nu în detrimentul nostru, — mai ales când e vorba de vecinii noștri din Orient, cărora infidelii și nesocotiții lor frați de sânge le-au dat cele mai absurde idei despre noi“.

Acești „infideli și nesocotiți“ frați suntem noi, și, după-cum ar fi creșterea oficioșii dela „Nemzet“, petrecând în Budapesta, dl Dimitrie Sturdza s'a putut convinge, că nu este adevărat ceea ce șicem noi despre soartea ce avem în statul ungar.

„Poate, — șic oficioși — se va da, că libertățile politice ale noastre se întind îndeobște și asupra concetățenilor noștri români și se poate convinge, că sunt neîntemeiate acușările irredentistilor“.

Poate dl Sturdza!

Fără îndoială că poate, fiindcă e Român, om de știință, e un European cult, care se interesează de cele ce se petrec în lume, mai ales în țările vecine cu țeara lui, ba chiar la frații lui. Pe cât șcim însă, dl Sturdza a venit la Budapesta — nu ca simplu particular, ci ca reprezentant al unui stat străin, care nu are să se amestece în treburile noastre. „Nemzet“ vorbește, — Doamne iartă-ne, — ca-și-când dl Dimitrie Sturdza ar fi venit la Budapesta, ca să facă un fel de inspecțiune, să constate, dacă sunt ori nu adevărate plângerile noastre și să se pronunțe în cearta dintre noi și Maghiari, în care nu are și desigur că nici că vrea să se amestece. — „Te rog, te rog cu toată stăruința, — îi șic par-că oficioșii, — privește împregiur și te convinge, că sunt nisce miserabili aceia, care-ți spun, că Români nu se bucură aici la noi de toate libertățile“.

Apoi dl Sturdza n'are să se intereseze de lucrul acesta, decât poate dacă concetățenii noștri maghiari vor admite principiul, că ministrul de culte și instrucțiune al României este un fel de protector al tuturor Românilor în ceea ce privește interesele lor culturale.

Altfel — oamenii politici ai României nici că mai au trebuință de a se informa despre cele ce se petrec aici la noi. Actualul guvern ungar s'a îngrijit, ca ei să fie în privința aceasta mai bine informati.

„O să-și dea foc la casă, ca să ne dăm și noi la ale noastre“, — grăi unul dintre cei mai prevădători.

„O să-și frângă vre-un picior, ca să ne frângem și noi pe ale noastre!“ grăi altul.

„O să sară în fântână, ca să sărim cu toții după el!“ — strigară cu toții.

Nu mai rămănea nici o îndoială, că trebuiau să scape de el, dacă nu voiau să pieară cu toții ca vai de ei.

Dar' cum să scape? — Asta era vorba.

Să-și taie boii și vaca și oile și calul de călărit, să-și dea foc la casă și să-și gonească din sat. Asta s'ar fi putut. Dar' cine putea să șic, dacă nu se va mai întoarce?

Trebuia să-și stingă lumina vieții: numai așa erau scăpați, cu adevărat scăpați de el.

Luară dar' hotărârea să-și omoare pe Păcală; fiind însă, că nu voiau să facă nici vătăzare de sânge, nici moarte de om chiar cu mâna lor, se sfătuiră din nou între dinșii și după mult sfat chibzuiră să-și arunce în Dunăre, unde va fi apa mai adâncă, pentru-ca nici neam din neamul lui să nu mai poată eși la lumina zilei.

Și dacă tot ar scăpa Păcală chiar și din fundul Dunării?

Asta era! — Și dacă tot ar scăpa!? — Ce era atunci?! — (Va urma.)

mați ca dl Coloman Tisza. Și dacă cu toate aceste dl Dimitrie Sturdza ar mai fi având trebuință de informațiuni, desigur că nu le va cere nici dela noi, nici dela irredentisti, dar' nici dela oficioșii din Budapesta.

Tocmai de aceea nu înțelegem, cum vin oficioșii dela „Nemzet“ să vorbească despre situațiunea Românilor din țările coroanei ungare, când vorba e de stabilirea bunelor relațiuni între guvernul din Budapesta și cel din Bucuresci. Căci relațiunile aceste se pot stabili și fără de noi, ba chiar și contra stăruințelor noastre, și dacă oficioșii din Budapesta voiesc în adevăr să ajungă la stabilirea lor, cel mai cuminte lucru e să ne treacă pe noi sub o înțeleaptă tăcere. A face în cazul acesta amintire despre noi va să șică a căuta din adins o notă discordantă, un pretext de ceartă.

Ori poate că în gândul oficioșilor din Budapesta vorba nu e numai de stabilirea relațiunilor de bună vecinătate între guvernul din Budapesta și cel din Bucuresci, ci și de a le căștiga Maghiarilor simpatiile fraților noștri de preste Carpați, pentru-ca buna înțelegere stabilită între guverne să fie sinceră, durabilă și sigură pentru toate eventualitățile. Dacă și de aceasta ar fi vorba, atunci oficioșii din Budapesta n'au să se adreseze nici la guvernul român, nici la frații noștri de preste Carpați, ci la noi, concetățenii lor români.

Căci, înzadar! — lumea toată va fi judecând cum vrea, dar' frații noștri numai pe noi ne cred, când e vorba de suferințele noastre, și când le spunem noi, că actualul guvern ungar se folosește de întregul aparat al puterii publice, ca să ne împedecă în dezvoltarea noastră națională, și că concetățenii noștri maghiari spriginesc pe acest guvern, ba îl împing mereu contra noastră, când noi ne plângem, nimeni în lumea aceasta nu poate să-și convingă, că plângerile noastre nu sunt legitime: sub presiunea situațiunii generale ei pot să-și calce pe inimă și să facă cauză comună chiar și cu Maghiarii, cum au mai făcut altă-dată, tot siliți de împregiurări, și cu alți dușmani ai neamului lor, dar' chiar și ca aliați Maghiarii le vor fi urgisiți, câtă vreme nu-și vor fi căștigat titluri la iubirea noastră.

Corespondența din Viena.

Viena, 24 Septembrie n. 1886.

După informațiuni primite din Pesta trebuie să ne așteptăm din partea dietei la un șir de surprinderi parlamentare, care abia vor pute să-și fie plăcute guvernului.

Sunt două cestiuni, în privința căror coroana ar voi să vadă înlăturată ingerența șovinistilor maghiari, aceste sunt: cestiunea armatei comune și deasemenea terenul politice externe.

Și tocmai pe aceste două terene se poate să ajungă la manifestațiuni în dieta din Pesta, care nu se află de acord cu priceperile competente. Se poate deja șice așic, că n'ar fi numai o lipsă de tact, ci chiar o imprudență, dacă și acuma earăși șovinistii maghiari, precum au mai făcut deja la alte multe ocașuni, s'ar pune în opozițiune cu intențiunile guvernului comun și cu interesele monarhiei comune, cât privește armata și politica externă.

Dar' din nefericire s'a arătat deja mai mult decât odată, că șovinismul maghiar e un element, care își bate joc de ori-ce calcul și care își are propria sa logică.

Așa putem deci să ne așteptăm, că presupțiunea Maghiarilor va șerba eară orgiile ei și că din Pesta țeara va fi earăși aruncată în emoțiuni fără ori-ce motiv și fără ori-ce țintă, care ar fi mai bine să fie evitate în acest timp serios.

Asemenea și bătărânel revoluționar din anul 1848 ex-dictatorului Kossuth a ridicat glasul său, spre a fi țică opiniunea publică. În epistola sa, cătră Hélyf șic, că Rusia amenință pe Ungaria ca un boa-constrictor, și e în alianță cu panslavismul, care e un polip cu o sută de brațe, și care se înfîșe cu brațele sale în corpul Ungariei.

Nu e treaba noastră să țigăduim pericolele, de care Ungaria e amenințată.

Aceste pericole nici nu pot fi negate, nici nu sunt de mică valoare.

Dar' pericolul cel mai periculos nu trebuie căutat afară de limitele Ungariei!

Opiniunea publică e dusă pe o cale falsă, când se face încercarea de a o persuada, că un pericol amenință pe Ungaria din afară.

Cel mai mare pericol pentru Ungaria consistă în aceea, că partidul dela putere nu înțelege să concludă un acomodament drept și durabil cu națiunile aliate cu Ungaria și cu popoarele nemaghiare, care locuesc în țările sf. Stefan.

Puterea ori-cărui sistem de stat se află în înțelegerea sa internă, se află în conlucrarea patriotică a tuturor părților poporațiunii. Statul nu trebuie să fie statul unui singur partid sau al unei singure naționalități.

Interesele tuturor naționalităților, care locuesc în stat, trebuie să fie în același timp interesele statului.

În țicua, în care bărbații de stat din Budapesta ar fi realizat acest program, din țicua aceea n'ar fi avut nevoie să le fie frică de nici un pericol, și teritorul coroanei sf. Stefan ar pute fi în stare să joace un rol briliant în Vestul Europei.

Dacă Kossuth crede că pericolul rusesc se poate numai atunci mai bine înlătura, când se acordă națiunilor slave independența lor „și nu particulelor lor“, atunci el înțelege sub „particule“ de bună seamă naționalitățile nemaghiare, care trăiesc în Ungaria, și pe care e probabil, că crede, că trebuie să se continue a le trata în modul de până acuma, și cu aceasta comite tot așa o greșeală, ca și cu aceea, că îi uită pe Români și pe Sași, cari deopotrivă cu Slavii Ungariei reclamă dela statul unguresc dreptul lor deplin și nelimitat.

Dacă de fapt Maghiarii vreau să fie mai mult decât șovinisti maghiari, dacă vreau să fie patrioți unguri, atunci au numai o cale înaintea lor: trebuie să caute o reconciliațiune și o înțelegere cu toate națiunile ungare.

Pentru politica ungurescă și pentru statul unguresc există numai un program rezonabil, conform și realizabil, și acest program este: nu o Ungarie maghiară, ci o — Ungarie ungară.

Revistă politică.

Sibiin, 15 Septembrie st. v.

Am fost amintit la acest loc, că o parte a opozițiunii maghiare face propagandă pentru participarea acesteia la delegațiuni. Întrebând un membru al partidului independent, dacă acest partid se iese sau nu parte la delegațiuni, Ludovic Kossuth i-a răspuns, că nu. Această scrisoare a lui Kossuth se va publica în curând atât în Budapesta, cât și în Cluj, de unde s'a și făcut întrebarea. După-cum află „Pester Lloyd“, Kossuth șic între altele, că dacă partidul a mers odată în dieta ce stă pe baza afacerilor comune, el nu înțelege, de ce nu s'a dus și într'o comisiune a acestei diete. Cu toate aceste a repara o greșeală comisă e în politică o greșeală mai mare, decât a comite greșeala. Așa stă lucrul și cu această cestiune, pe care Kossuth nu o privește de o cestiune principală, ci de o cestiune de tactică. El nu sfătuesc participarea la delegațiuni, pentru-ca aceasta spre desavantagiul consecuenței s'ar considera de o înmoliere a partidului, ceea ce ar și produce o ruptură în sinul partidului. Dar' Kossuth nu vede în acest pas nici un folos. Dacă acesta ar aduce țerii vre-un folos pozitiv, dacă ar apropia partidul de realizarea principiilor sale, dacă prin aceasta s'ar ușura sarcinile poporațiunii contribuente sau s'ar schimba direcțiunea politice externe, atunci Kossuth ar da șfatul, ca partidul, fără privire la ori-ce presupuneri, să între în delegațiuni. Dar' pentru toate aceste nu sunt prospecte. Raportul numeric al partidului față cu „mamelucii“ va avé să stee în delegațiuni cu mult mai rău ca în parlament. Tot rezultatul va consista deci în vre-o câteva discursuri reușite. Dacă scopul ar fi însă discreditarea instituțiunii delegaționale, această discreditare s'ar pute efectui în parlament cu mult mai bine, dacă acolo activitatea delegațiunilor se va face de obiectul unei critice adânci.

O oare-care senzație au trebuit să producă în cercurile noastre politice articoli oficioșilor germane, care de astă-dată nu tractează pe Austro-Ungaria de loc *en glace*. Spre ilustrarea situației politice poate servî și cel mai nou articol al țicuarului „Kölnische Zeitung“, care se șfîrșesce astfel:

„Ori-șic cine trebuie să vadă, că fapte și împregiurări repunătoare, pe care nu le poate nega nici cea mai aspră critică, au dat dreptate contelui Kálnoky și politice sale liniștite și nepătimașe. După caracterul seu Austro-Ungaria nu poate fi atât de doritoare și capabilă de acțiune, ca și Rusia. Ea e deci față cu

Rusia în desavantagi, ear' acest desavantagi pentru moment numai prin aceea politică l'ar pute înlătura, care, în toată fibra e în contra propriei sale naturi intime și s'ar increde mult prea mult în puterea sa de mistuire. Pentru durată însă trebuie să aibă încrederea, că și în Peninsula-Balcenică firea lucrurilor se va arăta mai tare, decât exageratele pofte ale panslavismului. De aceea Austro-Ungaria n'are nici în Peninsula-Balcenică să facă o politică de nemărginită indulgență; admite simplu, că după pucul din Septembrie al anului trecut ecuilibrul în Peninsula-Balcenică s'a alterat în defavorul Rusiei și că dorința Rusiei, de a l' restabili, are oare-care îndreptățire. Dacă însă Rusia și-ar arăta oare-când pofța, de a atinge aceea sferă de interese, care cu tot dreptul o adesignat-o Austro-Ungaria de a sa atunci încă totdeauna ar fi timp a le aduce aminte Panslavistilor, că ating o cestiune, care numai prin arme se va pute rezolva. Noi suntem conșinși, că atunci numai decât și cei mai înflăcărați Panslavisti ușor se vor pute convinge, că o pacinică limitare a sferelor de interese ale ambelor imperii va pute aduce cu sine cele mai mari avantagii prelungă cele mai mici șfortări. Despre țar însă se șic deja, că el, departe de toate aventurile șoviniste, umblă pe aceea lungă, dar' comoadă cale a șcurilor politice rusesci, pe care a designat-o deja destul de lămurit principele Paskevici. Rusia caută să aducă pe Turcia sub scutul ei și lasă toate celelalte în mila timpului, care lucrează în liniște pentru toate popoarele capabile de viață. E permis Austro-Ungariei să privească cu mai puțină speranță la evenimentele ce vor urma? Noi cel puțin nu am răspunde cu nu la această întrebare, și de aceea credem, că acei politici de stradă, care se lovesc de politica lui Kálnoky, din cauză, că contele nu a precipitat lucrul, nu țin prea mult despre patria lor și fac un rău serviciu monarhiei austro-ungare. Dacă însă domniile politice husăresci nu țintesc numai la politica lui Kálnoky, ci și la Germania, atunci aruncă numai tolba cu săgețile, căci Germania nu se va spăria și nu se va face necondiționata dușmană a Rusiei. Probeze ei deci cât vor voi să tragă coperișul scutitor, clătănarea și șcurtura lor se va dovedi de imposibilă; și noi ne vom pute și în alte părți ajutama, fiindcă noi avem în foc mai mult decât un fer“.

Un articol al țicuarului „Hamburger Correspondent“ șic, că Germania e poate încă tot ca și Austro-Ungaria interesată, ca Rusia să nu se extindă în țările balcanice, dar' spre a împedeca aceasta Austria nu s'a alăturat cu destulă intimitate Germaniei, și deoare-ce Italia și Anglia nu pot să se iese destul de serios în considerare pentru o alianță mare, pentru Germania nu rămăne drept contra pond față cu Franția decât prietinia cu Rusia.

Într'aceste în Bulgaria lucrurile merg tot înspre rău. țicuarului „Neue Freie Presse“ i-se comunică din Sofia, că o sumă de un milion franci, ce era din fondul de ocupațiune depusă de Rusia la banca bulgară, a fost țicale aceste retrasă decătră agentura rusească, spre a pregăti guvernului perplexității. Banca națională a plătit, ce e drept, totul punctual, în țeară domnesce însă o dispoziție apăsată și partidele adversare încearcă a se apropia.

Parlamentul englez s'a amînat la 25 l. e. Mesagiul de tron cetit cu acest privilegiu spune, că rapoartele cu celelalte puteri sunt amicale. Revolta unei părți a armatei bulgare a avut drept rezultat abdicățiunea principelui și instituțiunea unei regențe, care conduce astăzi administrarea principatului. Se fac pregătiri pentru alegerea unui nou principe conform tractatului de Berlin. Ca răspuns la împărțșirile ce le-a făcut Poarta puterilor signatare ale tractatului de Berlin, continuă mesagiul, am constatat, că încât privește pe Anglia, nu se vor șchimba acele relațiuni, care i-s'au asigurat Bulgariei prin tractate. Asemenea asigurări au dat și alte puteri. Mesagiul anunță în șfîrșit, că s'a constituit o comisiune, care va avé să cerceteze cestiunile sistemului de arândare și de cumpărare de proprietăți în Irlanda și da expresiune dorinței, de a se lega mai strîns de olaltă singuraticele părți ale imperului.

Presa germană despre Austro-Ungaria și crisa bulgară.

Articolul țicuarului „Die Post“, despre care am amintit în numărul trecut, e în întreg cuprinsul seu următorul:

În nici într'o țeară opiniunea publică nu e prin evenimentele din Bulgaria atât de agitată,

în Austro-Ungaria. Și aici se pare, că toate articolele, care de altminterlea se combat, sînt de aceeași griji și de aceeași dorințe mișcate cu excepțiunea Cehilor, a unicolor, care țin parte rusiei. Până când în Austria agitațiunea se mărește la presă, în dieta din Budapesta au prezentat doi deputați, ministrul de odinioară Horváth și cunoscutul conducător al stînzei extreme Irányi, interpeleți, la care va răspunde dl Tisza Sâmbăta viitoare (N'a răspuns Sâmbăta. Redacț. „Tribunei“). Nici neobositul Ludovic Kossuth nu s'a răbdat să nu publice o scrisoare în „Pesti Napló“.

Toate aceste manifestațiuni purced din una și aceeași idee, că Rusia are de gînd, să se lătească în Peninsula-Balciană, că prin acest câștig rusesc sfera de putere și chiar existența țerilor austro-ungare se primejduesc și că cea din urmă în aceasta vitală cestiune nu e numai părăsită de Germania, ci chiar reținută a se apăra însăși pe sine. Oamenii se întreabă de folosul alianței germano-austro-ungare, și că oare aceasta nu s'ar pute desființa. Avertismente serioase din partea acelor foi, care reprezintă vederile guvernului comun, n'au lipsit; ceea-ce vor folosi aceste, nu se scie. Răspunsul la interpelețiunile ungare se așteaptă în toată monarchia cu multă încordare.

Privelisea, ce n-o ofere opinia publică din imperul nouă atât de apropiat, e o dovadă destul de curioasă, cât e de greu a conlucce politica externă a unui stat mare, când guvernul prin parlament atîrnă dela opinia publică. Marea poziție europeană a principelui de Bismarck nu e de a se căuta în independența sa față cu parlamentul, aceasta numai se admite. Pentru-că fie o țeară cât de mare, fie publicul, ce formează opinia publică, cât de închipuit pe prudența sa, acest public tot nu-și vede, decât lungul nasului. E chiar ca și copiii în acal car, care trece prelungă un lac dealungul unui drum demunte. De câte-ori li se pare, că carul merge spre lac, copiii strigă și pretind, ca visitul să mîne la deal. Noi în Germania, slavă Domnului, în cestiunea bulgară am terminat, cât privește încercarea vocii poporului, de a determina politica germană sau în realitate cât privește intenția, de a supăra pe cancelar ori de a-i îngreuna uerul.

Ce voesce opiniunea publică în Austro-Ungaria? Dacă ar scî și ea! Atitudinea ei e o dovadă, cât de falsă e de multe ori auzita afirmare, că acea pretențiune e dreaptă, asupra careia partidele contrare sînt de aceeași părere. Se pare din contră, că înțelegerea partidelor opuse se întemplă mai ușor pentru o dorință de tot întoarsă. Ce se pretinde dar' față cu evenimentele din Bulgaria. Să-i lica Austro-Ungaria Rusiei un *quos ego*, ca să-și ragă mîna de pe Bulgaria? apoi să se poată întocmi Bulgarii după plac în țeara lor. Din nenorocire au unit o provincă turcească cu țeara lor, a cărei anexiune încă nu e fapt internațional. Poarta ar pute să li-o cîntească această provincă, dacă n'ar fi prietina Rusiei. Dar' Poarta va face această cîntește numai dacă vor merge lucrurile în Bulgaria după placul Rusiei. Dacă voesce Austro-Ungaria a se întrepune pentru curentul ce domnesce acum în Bulgaria, atunci trebuie să-și dîcă nu numai Rusiei, dar' și Turciei *quos ego*. Atunci însă trebuie să schimbe Austro-Ungaria tractatul de Berlin, sau cu conlucarea și aprobarea marilor puteri, sau cu declararea, că nu voesce a lăsa să se schimbe tractatul. Prin aceasta însă-și ar câștiga de dușmani pe Rusia, Turcia și fără îndoială și pe Franca. Nici de Italia nu se poate cu siguranță dîce, ce atitudine va lua față cu aceste împregiurări. Apoi pe căile acestea — cum îi prescrie opinia publică — să-și urmeze Germania politicii austro-ungare!

Să ne întrebăm dar' odată, unde e pericolul cel mare, de care e atacată Austro-Ungaria? De țintă urmăresce Rusia în crisa de față? Căci ce voesce în viitor, aceea pe noi nu ne imboartă, ar trebui ca prin realizarea dorințelor de acum să fie hotărît viitorul. Apoi de, Rusia voesce a-și restabili influența în Bulgaria, de care s'a bucurat până în Septemvrie anul trecut. Voesce prin influența ei asupra Porții a favorisa recunoascerea mirii celor două Bulgarii. Acest dar voesce însă să-și dea amicilor și nu dușmanilor bulgari. E aceasta pentru Austro-Ungaria așa înădușitor și strîngător de gît? E un lucru isprăvit, că dacă vine în Bulgaria un regim rusofil la putere se prefacă această Bulgaria în un „bivua“ rusesc? Să fie chiar un regim de cel mai rușofil, trebuie să țină cont de ambițiunea și simțul de neatîrnare al Bulgarilor; căci numai pentru scopuri rusesci nu poate să fie guvernată țeara. Dacă le-ar succede ca să susțină simpatiile Bulgarilor pentru Rusia, atunci s'ar pute întempla

să fie odată Bulgaria teatrul armelor rusesci, când e vorba de luarea cu putere a Constantinopolului. Însă cât de departe e o astfel de privire! Rusia are lipsă de Turcia contra Angliei, pentru-că la un eventual conflict în Asia e mai folositoare ca prietină, decât ca dușmană. De aceea nici că se poate prevedea un conflict rusoturcesc, și de aceea și o ocupare a Bulgariei din partea Rusiei e exclusă, dacă nu s'ar întărită ambițiunea panslavistă prin neprecăuții patrioți bulgari. A încungiura astfel de întăritări, eată ce e politica Germaniei. Căci dacă se pot încungiura, atunci primesce Rusia o satisfacție în Bulgaria, care e fără pericol pentru Europa, pentru-că nu cuprinde în sine și subjugarea Bulgariei. Germania a conlucrat până acum împreună cu Austro-Ungaria, ca să rămână independența Bulgariei neatinsă. Unde dar' voesce să împingă opiniunea publică pe Austro-Ungaria? Așa întrebăm încă odată. — Austro-Ungaria trebuie să caute a fi un sfătător conducător al Turciei, și să încerce împreună cu Turcia un război diplomatic în contra Rusiei, care poate să se prefacă chiar într'un război. Aceasta însă ar însemna o apărare a Indiei, cum mai bună nu 'și-o poate pofți Anglia, atunci n'ar trebui să cheltuiască Anglia nici un „punct“ pentru apărarea bogățiilor sale din India, și nici că ar cheltui. Opinia publică din Germania însă a ajuns deja acolo, să priceapă politica germană, care scie a se reține dela astfel de „Donquîșoterii!“

Cronică.

Venătoarea Principelui de coronă Rudolf o va conduce în est-an — în absența contelui Samuel Teleki — baronul Coloman Kemény. Venătoarea promite un rezultat foarte bun, deoarece s'au ivit mulți urși și prelungă acestia se vor vîna și porci sălbatici și lupi.

Decorare. La recomandarea ministerului de prelungă Maiestatea Sa, secretarului la direcțiunea telegrafică din Timișoara, Petru Oprîș, i-s'a conferit, în semn de recunoștință pentru distinsul seu serviciu, crucea de aur cu coroană pentru merite.

Numiri. Procuror superior la tabla reg. ung. din Murș-Oșorheiu s'a numit dl Alexandru Vita, jude dela aceeași tablă. — President la tribunalul reg. ung. din Sibiu a fost numit dl Alexandru János, până acuma jude la același tribunal.

Desvîlirea monumentului Tegethoff. Vineria trecută a fost desvîlit monumentul vestitului erou Tegethoff. Împreună cu cei dintîi oaspeți din civilime mergeau și trupele comandate spre acest scop. După 8 oare veniau oaspeții invitați, cari formară un cerc în giurul pavilionului destinat pentru împărat. La 9 oare sosi și echipajul împărătesc și împăratul sosi între manifestațiile de simpatii ale mulțimii, la locul de serbare. După vorbirea oficială dădu apoi împăratul porunca pentru desvîlirea monumentului, și la un semn al baronului Sterneik, — presidentul comitetului central — dispărî învîltoarea ce ascunde monumentul și pe o columnă subțire se ivi statua lui Tegethoff, care reprezentă pe erou în momentul când dă poruncile pentru lupta dela Lissa. În momentul, când cădu învîltoarea, trupele au prezentat arma și musica a intonat primele tacte din imnul împărătesc. Apoi s'a celebrat un „Te Deum“ și metropolitul-primat Ganglbauer a dat binecuvînterea, carea trupele au primit-o îngenuchiînd.

Călătoria I. P. S. Metropolitului Miron. „Telegraphul“, — adevă cel din Bucuresci serie în Nrl. seu de Sâmbăta următoarele: „Mai dîlele trecute, Excelența Sa Părintele Metropolit al Transilvaniei și Ungariei Miron Romanul, sosînd la Brașov, spre a se duce ca să sfințească biserica din Rășnov, comună-aproape de Brașov, a fost foarte rece primit decătră fruntașii Brașovului. Nimenea dintre bravii comercianți ai Brașovului nu s'a dus să-l întimpine, nimenea nu i'a făcut vizită. Numai câțiva oameni din mahalaua Brașovului s'au creșut în drept de a-l pofți la biserica sfîntului Nicolae din Brașov, spre a-i da 500 fl. pentru serviciul divin“.

Administratori de protopresbiterate vacante în diecesa Caransebeșului. Pentru tractul Lugojului este numit de mai nainte asesorul cons. dl Mateiu Ignea, paroch în Lugoj; pentru tractul Caransebeșului preacuviosul protosincel Filaret Musta, asesor și referinte cons. în Caransebeș; pentru tractul Fagetului dl preot George Popovici, paroch în Cliciava.

Asociațiunea pompierilor din comitatul Sibiuului a ținut ieri în 26 l. c. o ședință generală, în care a luat spre sciință raportul anual al comitetului central.

Statutele renunilor de pompieri voluntari din comunele Topârcea, Cărpiniș, Gârbova, Apoldul-de-jos, Rețiu, Ludușul-mare, Jina, Lancrăm, Poiana și Rod au fost întărite decătră ministerul ung. de interne.

Pușca cu repetiție în armata noastră. „Armeblatt“ din Viena, — care își primesce informațiunile direct dela ministerul de război — cuprinde în numărul seu cel mai deaproape următoarea scire:

„De vreme-ce toate statele cu o miliție mai mare, sînt pîtrunse de folosul pușcii cu repetiție, Austro-Ungaria nu poate rămîne inapoiilor. Mai întîiu vor primi pușca cu repetiție două sau trei divizii. Până acum încă nici nu s'au început preliminarile asupra modalității de construcție, de aceea nici că se poate fixa prețul unei pușci. Amintim numai, că pușcile, cari sînt acum în folosință sistemul „Wernld“, au costat una 31—32 fl.

Necrolog. Atanasiu Ivanovici, veterarul protopresbiter al Fagetului a reposat în 8/20 Septemvrie a. c. Reposatul a fost chirotonit la 1847 și numit paroch în comuna Zolt, comitatul Caraș-Severin, eară la anul 1861 a fost înaintat de protopresbiter al tractului Făget.

Nea. Ieri s'a arătat pe piscurile munților mai deaproape, precum e Prejba, nea, care nici căldura soarelui de preste și nu a putut-o topi. Munții Făgărașului au prospectul de iarnă și temperatura a scădut.

Furnisări pentru închisoarea din Gherla. În 28 Octomvrie a. c. la 11 oare înainte de ameași se va întempla licitația pentru furnisarea următoarelor materiale: 100—150 metri de pînură albastră atilla, 100—150 metri pînură sură, 10.000—12.000 metri pînură sură căpșușită, 800—1000 metri pînură de pachetat, 1000—2000 metri „Calicut“ pentru cămeși.

Condițiunile detaliate se pot vedea la direcțiunea poliției din loc.

Calamitate economică în comitatul Budapesta. Comuna „Pilis-Szt.-Liptó“ din comitatul Budapesta, a rugat pe vice-comite să sisteze incassarea dărilor. Causa e recoalta cea de tot slabă din anul acesta, care n'a avut de rezultat nici macar sîmînța.

Societatea „Virtus Romana Rediviva“ a studenților gimnasiali din Năsăud, s'a constituit pentru anul școlastic 1886/7 la 22 Sept. n. a. c. sub conducerea dlui profesor Constantin Moisil în modul următor: Președinte: Elie Cristea, scolar în clasa a VIII-a gimn.; vicepreșed.: Aureliu Oltean, scol. în cl. VII gimn.; notar: Teodor Pașcu, scol. în cl. VIII gimn.; bibliotecar: Daniil Mălaiu, scol. în cl. VII gimn.; cassar: Iosif Sângeorzan, scol. în cl. VII gimn.; controlor: Iacob Făgărașan, scol. în cl. VII gimn.; și redactor: Florea Cincia, scol. în cl. a VIII-a gimnasială.

Epidemie de vîrsat în Dobrițin. În Dobrițin s'au îmbolnăvit de vîrsat în dîile acestea 29 persoane, dintre cari au și murit mai mulți. Comisia de epidemie, care s'a întrunit din cauza holerei, are de a face acum și de vîrsatul. Scoalele elementare, cele comerciale și de fetițe se vor închide deocamdată pe 14 dîle.

Din Bucovina. „Gazeta de Cernăuți“ anunță aparițiunea unei lucrări documentale de dl George Popovici, apărută în numărul din Septemvrie al „Candelei“. Materialul publicat atinge cu deosebire cestiuni juridice.

A 1000-a ediție a bibliei. În institutul tipografic al lui „Castein“ din „Halle lîngă Saale“ s'a tipărit în dîile aceste ultima coală din a 1000-a ediție a bibliei. Această biblie a fost tipărită în prima ediție la anul 1712.

Rotschild al Dardanelelor. În dîile acestea a murit în Constantinopol un anumit Isac Russo. Acest Russo era cunoscut ca cel mai vestit bancher din Constantinopol de aceea era și poreclit de „Rotschild al Dardanelelor.“ Și într'un adevăr a și lăsat o avere considerabilă, care consistă din averi mișcătoare și nemîșcătoare.

Măsuri preventive contra holerei în Rusia. I-se comunică din Odesa dîiarului „Pester Lloyd“, că în urma lățirii holerei în Austro-Ungaria s'a decis a se înființa 11 puncte de contumați la granița Besarabiei înspre Austro-Ungaria.

Măsuri contra holerei.

Din instrucțiunile asupra măsurilor apărătoare contra holerei publicate de consiliul de igienă și de salubritate publică din Bucuresci, extragem după „Telegraphul“ următoarele:

1. Holera e o boală molipsitoare, pe care o iau cei sănătoși dela cei bolnavi, morți sau dela diferite lucruri, cari au fost în case, unde a fost cineva bolnav. Necurățiunile bolnavilor nu produc totdeauna holera îndată, trebuie de multe ori să treacă câteva dîle. Ne putem apăra de holera, dacă ne ferim de a întra în casele unde au zăcut bolnavi de holera, dacă ținem casa, curtea și strada curate.

2. Cei cari duc o viață regulată, trăiesc în case spațioase, aerate și luminoase sînt mai puțin expuși la holera. Să nu se mănânce fructe crude, ci numai bucate gătite la foc.

3. Cei deprinși cu viața regulată să nu-și schimbe obiceiurile. Înainte de a eși din casă să mănânce ori să bea ceva cald.

4. Apa stătută, necurată, de gîrlă, din apropierea latrinelor, grajdurilor, și ori-ce apă turbure e vîetmătoare.

5. Apa necurată devine bună de beut, dacă se ferbe. Apa de ivsoare din afară de orașe se poate be fără pericol. Cei-ce sînt siliți să bea apă de gîrlă să o fearbă întîiu și să o pună într'un vas curat și acoperit.

6. Să nu stee mulți într'o singură cameră ca să nu se strice aerul. Să se deschidă ușile și ferestrele de mai multe ori pe dî pentru aerarea casei.

7. Toate încăperile dintr'o curte să fie curate, gunoaiile să nu se țină mult timp în curte, lăturile să nu formeze băltae.

8. Cei sănătoși să nu mănânce și să nu bea în camera bolnavului. Cei cari îngrijesc de bolnavi holerici să se spele pe mîni de mai multe ori pe dî și mai ales înainte de masă.

9. Când cineva se îmbolnăvesce într'o familie și nu e decât o cameră, bolnavul să fie dus imediat la spital, ca să nu se îmbolnăvească și ceilalți membri ai familiei.

10. De obicei holera începe cu dureri mici de inimă ori cu ordinare fără nici o durere. Dacă se caută îndată se vindecă mai totdeauna, dacă însă nu se opresce ordinarea, se arată adevărată holera cu vîrsături, cu eșire afară, cărcei la pulpe, stîngerea glasului etc. Să se cheme îndată doctori, să nu se peardă timpul cu leacuri băbesci.

11. Când s'a ivit holera într'o casă, trebuie să se facă desinfecțiunea cu cea mai mare grabă.

Excrementele și materiile vîrsate să se desinfecțeze chiar în camera bolnavului, cu o parte săpun verde topit în 20 părți apă; cu aceasta se vor desinfecți toate pînzăturile pătate cu materii vîrsate sau excremente.

Pînzăturile necurate înainte de a se da la spălat să se moaie chiar în camera bolnavului într'un vas umplut cu 5 părți săpun verde topit în 20 părți apă; dacă nu se ia această măsură, spălătoreasa se îmbolnăvesce ca dintîiu de holera.

În latrine să se toarne în fiecare dî cel puțin o litră calacan topit în apă. În lipsa de săpun verde se poate întrebuița acid carbonic sau clorul de zinc.

12. Cadavrele celor morți trebuie desinfecțate învîlindu-se într'un cearșaf muiat în acid carbonic o parte topit în 20 părți apă. Mortul se pune în grabă în sicriu, se desinfecțază totul, se închide și se duce direct la cimitir. Nu se va duce la biserică nici un mort de holera.

13. După scoaterea mortului și după însănoșirea bolnavului, se vor desinfecți toate camerele și obiectele. Desinfecțiunea se va face punîndu-se obiectele pe scaune sau atîrnîndu-se pe frîngii într'o cameră oare-care, se va pune apoi în acea cameră mîngale cu cărbuni aprinși, cari se vor acoperi cu o cantitate mare de pușcoasă; apoi se vor închide ușile și ferestrele și se vor lăsa închise cel puțin opt oare; în acest timp trebuie să se observe pe fereastră să nu se aprindă ceva. După desinfecțiune se va aera casa mai multe dîle.

14. Birjele, în care s'au transportat bolnavii de holera, trebuie desinfecțate cu acid carbonic 5 părți la 100 părți apă.

Posta ultimă.

Budapesta, 26 Septemvrie n. Ministrul de comunicație Gabriel Kemény a dimisionat. Cu conducerea interimală a afacerilor ministerului de comunicație a fost încredințat ministrul a latere baronul Béla Orczy.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Roma, 27 Septemvrie n. În mai multe orașe din Italia s'au întemplat demonstrațiuni anticlericale, în Neapol chiar și bătăi între liberali și clericali; s'au făcut o mulțime de arestări.

Bucuresci, 27 Septemvrie n. Conferența partidului liberal ținută sub presidența d-lui Cîmpinean a hotărît să exprime ministrului-president Brătianu alipire și deplină încredere și să pretindă pedepsirea răsvrîtitorilor poporului.

Sofia, 27 Septemvrie n. Consulul rusesc Kaulbars a dîs persoanelor ce l-au salutat la sosirea lui, că Rusia doresce împreunarea tuturor partidelor și amânarea întrunirii Sobraniei pentru alegerea principelui, pînă-ce se vor mai domoli spiritele; a recomandat punerea pe picior liber a celor compromiși și desființarea stării de asediu. A învinovătit pe guvernul bulgar, pentru-că a ascuns dinaintea poporului telegrama cătră Țar.

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economic.

Târghiul de râmători în Steinbruch. În 24 Sept. n. s'a notat: unguresci bătrâni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 43.1/2 cr. până 44.— cr. de mijloc 44.— cr. până 44.1/2 cr., ușori 45.— cr. până 46.— cr., marfă țerânească, grea — cr. până — cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușoară 44.— cr. până 45.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% compenți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 25 Septembrie st. n. Budapesta: 62 57 71 87 38.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta dela 25 Septembrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.95, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.50 până 8.90, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.95, (de Bacșka) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.60 până 9.—, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.45 până 8.85.

Săcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.35 până 6.55. (Orđ nutreț) 60—62 Kilo fl. 6.45 până 7.75; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.25 până 10.—. Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.20 până 6.40. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.45 până 6.50; de alt soi fl. 6.40 până 6.45. Rapița fl. 9.25 până 9.75; de Banat fl. 8.25 până 9.—. Mălăiu (unguresc): fl. 5.20 până 5.50.

Cursul pieței din Sibiu

din 27 Septembrie st. n. 1886. Hârtie-monetă română . . . . . Cump. 8.60 vënd. 8.70 Lire turcesci . . . . . " 11.20 " 11.25 Imperiali . . . . . " 10.20 " 10.25 Ruble rusesci . . . . . " 1.20 " 1.21

Bursa de București.

Cota oficială dela 24 Septembrie st. n. 1886. Renta amort. (5%) . . . . . Cump. 97.— vënd. 97.1/2 " Rur. conv. (6%) . . . . . " 87.7/8 " " Act. de asig. Dacia-Rom. . . . . " 270.— " 275.— Banca națională a României . . . . . " 1020.— " 1030.— Impr. oraș. București . . . . . " 32.— " 33.— Act. de asig. Națională . . . . . " — " — Credit mob. rom. . . . . " — " — Scrisuri fonciare urbane (5%) . . . . . " 100 1/2 " 101 — Schimb 3 luni . . . . . " 25.13 3/4 " — Societ. const. . . . . " 164.— " — Aur . . . . . " 14.1/2 " 14.85

Bursa de Budapesta

din 25 Septembrie st. n. 1886. Renta de aur ung. 6% . . . . . — " " " 4% . . . . . 105.60 " " " 5% . . . . . 93.15 Imprumutul căilor ferate ung. . . . . 151.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . . . 99.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . . . 127.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) . . . . . 117.50 Bonuri rurale ung. . . . . 104.— " " " cu cl. de sortare . . . . . 104.— " " " bănățene-timșene . . . . . 108.— " " " cu cl. de sortare . . . . . 104.— " " " transilvane . . . . . 104.— " " " croato-slavone . . . . . 104.— Despăgubire pentru dijma ung. de vin . . . . . 99.75 Imprumut cu premiu ung. . . . . 120.50 Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . . . 125.— Renta de hârtie austriacă . . . . . 84.— " " argint austriacă . . . . . 84.70 " " aur austriacă . . . . . 116.75 Losurile austr. din 1860 . . . . . 140.— Acțiunile băncii austro-ungare . . . . . 860.— " " " de credit ung. . . . . 285.25 " " " austr. . . . . 276.20 Argintul . . . . . — Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“ Galbeni împărătesci . . . . . 5.94 Napoleon-d'ori . . . . . 9.94 Mărci 100 imp. germane . . . . . 61.45 Londra 10 Livres sterlingi 125.40

Bursa de Viena

din 25 Septembrie st. n. 1886. Renta de aur ung. 6% . . . . . — " " " 4% . . . . . 105.65 " " " 5% . . . . . 93.30 Imprumutul căilor ferate ung. . . . . 151.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . . . 99.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . . . — Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) . . . . . 117.— Bonuri rurale ung. . . . . 103.50 " " " cu cl. de sortare . . . . . 104.25 " " " bănățene-timșene . . . . . 104.25 " " " cu cl. de sortare . . . . . 104.25 " " " transilvane . . . . . 104.30 " " " croato-slavone . . . . . 104.50 Despăgubire pentru dijma ung. de vin . . . . . 99.75 Imprumut cu premiu ung. . . . . 121.— Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . . . 124.75 Renta de hârtie austriacă . . . . . 83.80 " " argint austriacă . . . . . 84.55 Renta de aur austriacă . . . . . 116.75 Losuri austr. din 1860 . . . . . 140.25 Acțiunile băncii austro-ungare . . . . . 861.— " " " de credit ung. . . . . 285.75 " " " austr. . . . . 276.30 Argintul . . . . . — Galbeni împărătesci . . . . . 5.95 Napoleon-d'ori . . . . . 9.96 Mărci 100 imp. germane . . . . . 61.55 Londra 10 Livres sterlingi 125.65

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

în Sibiu,

fundată în anul 1868

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc. b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with 2 columns: Sume asigurate pe viață, Suma fl. 577,192.03

1,001.264 fl. 41 cr.

Conform bilanțului pentru 1885 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 580.233 fl. 66 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Large table with multiple columns showing train schedules between various stations like Budapesta, Sibiu, Brașov, etc.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.